

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Enheden for EU og Internationale forhold/JWP

Sags. nr. 17763

Den 1. juli 2013

FVM 168

Referat af møde i Rådet (landbrug og fiskeri) den 24.-25. juni 2013

1. Landbrugsreformen: Direkte støtte

Der blev med enstemmighed opnået politisk enighed om forslaget om direkte støtte, således at forandskabet på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat kunne forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet. På definitionen af aktiv landmand blev der fastlagt en negativliste over virksomheder, der ikke kan modtage direkte støtte, herunder lufthavne, jernbaneselskaber, vandværker, ejendomsfirmaer samt permanente sports- og fritidsanlæg. I forhold til finansiell disciplin blev der enighed om en bundgrænse på 2.000 €. I forhold til progressiv reduktion blev der ikke enighed om en specifik model, men der var accept af en begrænset på reduktion 5 % af støtten over 150.000 € per bedrift. Der blev sikret større fleksibilitet i beslutningen om overførsel af midler fra søjle I til II, således at beslutningen kunne træffes senere i december 2013 eller august 2014, og at satsen kunne opjusteres i august 2017. Rådet fastholdt endvidere niveauerne for overførsler mellem de 2 søjler, som fastlagt af Det Europæiske Råd i februar 2013.

På den interne omfordeling af den direkte støtte blev den irske model opretholdt, idet der dog blev indsat en bund på minimum 60 % af den gennemsnitlige støtte per hektar i regionen, som omfordelingen mindst skal resultere i. Den interne omfordeling kan begrænses til, at den enkelte bedrift maksimalt kan miste 30 %. Der blev endvidere mulighed for at yde en særlig omfordelingsstøtte, hvor der kan ydes en højere støtte til de første hektar per bedrift. Der er åbnet for, at omfordelingsstøtten eventuelt kan erstatte progressiv reduktion. Medlemsstater optaget i EU siden 2004 får endvidere mulighed for at anvende den forenkledede arealbetalingsordning (SAPS) frem til 2020. Ligesom medlemsstater i visse tilfælde kan genbruge betalingsrettighederne fra den nuværende ordning.

I forhold til de grønne krav blev der enighed om, at der kunne anvendes ækvivalente tiltag og certificering til at opfylde de grønne krav, herunder kunne nationale lovkrav på miljøområdet certificeres. Det blev endvidere fastlagt, at der ikke måtte ske dobbeltfinansiering mellem de grønne krav og ækvivalente tiltag under landdistriktspolitikken.

Det grønne krav om afgrødediversificering indebærer et krav om mindst 2 afgrøder på bedrifter med mellem 15-30 hektar agerjord, og for bedrifter med over 30 hektar agerjord mindst 3 afgrøder, hvor der kan skelnes mellem vinter- og vårafgrøder. På det grønne krav om beskyttelse af permanent

græs blev den nuværende beskyttelse på nationalt eller regionalt niveau opretholdt, idet der endvidere skal ske særlig beskyttelse af sårbare permanente græsarealer i Natura 2000-områder.

På det grønne krav om miljøfokusområder blev niveauet sat til 5 % af agerjorden for bedrifter med over 15 hektar agerjord. Kravet om udlægning af 5 % miljøfokusområder kan opfyldes via forskellige tiltag, herunder landskabstræk, brak, proteinafgrøder, randzoner og miljøafgrøder. Der ville endvidere kunne anvendes en omregningsfaktor, således at der blev taget hensyn til den miljømæssige værdi. Der blev endvidere mulighed for at op til 50 % af kravet om miljøfokusområder kunne udlægges kollektivt eller regionalt. Permanente afgrøder og permanent græs undtages fra kravet om miljøfokusområder, og endvidere blev der en særlig undtagelse for medlemsstater med over 50 % skov. Der er desuden afgivet en erklæring om, at Kommissionen i 2017 kan fremlægge en rapport med tilhørende forslag om en forhøjelse af niveauet for miljøfokusområder til 7 %. Et sådant forslag vil skulle vedtages i den almindelige lovgivningsprocedure.

På koblet støtte blev der mulighed for på baggrund af omfanget af koblet støtte ydet i en referenceperiode fremover at yde op til henholdsvis 8 og 13 % samt en særlig begrænset dispensationsmulighed for at gå højere end 13 %, samt derudover at yde op til 2 % koblet støtte til proteinafgrøder. Ordningen for unge landmænd blev obligatorisk for medlemsstaterne, mens ordningen for små landbrug blev frivillig for medlemsstaterne. Ordningen med mulighed for støtte til arealer i områder med naturbetingede begrænsninger blev ligeledes fastholdt som frivillig.

2. Landbrugsreformen: Landdistriktspolitikken

Der blev med enstemmighed opnået politisk enighed om forslaget om landdistriktspolitikken, således at formandskabet på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat kunne forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet. Rådets generelle indstilling fra marts 2013 blev i store træk fastholdt, således at der fortsat var mulighed for at yde engangskompensation under de miljø- og klimavenlige jordbrugsforanstaltninger. Derudover accepterede Europa-Parlamentet, at der blev fastlagt nye kriterier for områder med naturbetingede begrænsninger fra 2018. Der blev endvidere fastlagt et krav om, at minimum 30 % af landdistriktsmidlerne skal anvendes til miljø- eller naturtiltag. Der blev endvidere stillet krav om, at det på visse ordninger blev et krav at leve op til definitionen på en aktiv landmand fra forslaget om direkte støtte, herunder for støtte til områder med naturbetingede begrænsninger. Kommissionen afgav endvidere en erklæring om, at der ville blive sikret de nødvendige overgangstiltag på landdistriktspolitikken. Rådet fastholdt endvidere niveauerne på national medfinansiering, som fastlagt af Det Europæiske Råd i februar 2013.

3. Landbrugsreformen: Markedsordningen

Der blev med kvalificeret flertal opnået politisk enighed om forslaget om markedsordningen, således at formandskabet på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat kunne forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet. Tyskland og Storbritannien afstod fra at stemme på grund af spørgsmålet om anvendelsen af Traktatens artikel 43, stk. 3. Der blev enighed om, at sukkerkvoterne skulle afskaffes i 2017. Der blev enighed om et nyt system for vinbeplantningsrettigheder fra 2016, der skulle gælde til 2030 med mulighed for 1 % årlig udvidelse. Det var endvidere ikke til diskussion, at mælkekvoterne skulle afskaffes i 2015, og der blev ikke en generel mulighed for ud-

budsstyring, men perioden for intervention af skummetmælkspulver og smør blev forøget med en måned, og der blev indført mulighed for støtte til privat oplagring af ost under de europæiske kvalitetsordninger. Det blev endvidere muligt for producentorganisationer i mælkesektoren at udvide deres regler til at gælde ikke-medlemmer.

Der blev endvidere opnået et kompromis om anvendelsen af Traktatens artikel 43, stk. 3, hvor Europa-Parlamentet blandt andet fik indflydelse på fastlæggelsen af referencepriser. Der blev givet mulighed for udbudsstyring af skinke under de europæiske kvalitetsordninger. Der blev desuden foretaget en præcisering af konkurrencelovgivningen i forhold til landbrugsområdet. Medlemsstaterne fik generelt mulighed for at pålægge brug af skriftlige kontrakter i specifikke landbrugssektorer. Indenfor olivenolie, oksekød samt korn blev det muligt for producentorganisationer i disse sektorer at foretage for eksempel fælles afsætning under en række betingelser herunder også, at afsætningen højst omfatter 15 % af produktionen af det givne produkt. Der blev endvidere mulighed for at indføre yderligere handelsnormer. Rådet fastholdt endvidere den særlige krisefond for landbruget på 400 mio. € (2011-priser) finansieret ved en reduktion af den direkte støtte (finansiell disciplin), som fastlagt af Det Europæiske Råd i februar 2013. Eventuel brug af eksportrestitutioner skal alene ske som et element i anvendelsen af krisefonden.

4. Landbrugsreformen: Den horisontale forordning

Der blev med enstemmighed opnået politisk enighed om forslaget om den horisontale forordning, således at formandskabet på grundlag af det reviderede forhandlingsmandat kunne forhandle en politisk aftale på plads med Europa-Parlamentet. Der var i Rådet enighed om, at antallet af udbetalingsorganer skulle fastholdes på det nuværende niveau. I forhold til sanktioner af den grønne betaling blev det fastlagt, at sanktionen skulle indføres til at kunne gå 25 % over den grønne betaling. Der var enighed om at vandrammedirektivet og pesticiddirektivet samt beskyttelse af vådområder og kulstofrige arealer på nuværende tidspunkt ikke skulle indgå i krydsoverensstemmelse. Der var endvidere enighed om at sikre forenkling på en række mindre punkter i forhold til udbetaling af uforbrugte midler fra krisereserven som direkte støtte, i forhold til tolerancemargin indenfor markblokke og i forhold til registreringen af elementer i miljøfokusområder udenfor det støtteberettigede areal i markbloksystemet (LPIS). Derudover lagde Rådet vægt på at fastholde de nuværende bestemmelser i forhold til finansiering og udbetaling. Der blev endvidere enighed om offentliggørelse af støttemodtagere, hvilket dog ikke ville omfatte små landbrug, der modtager under 1.250 € om året.